



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3848/2019

Рев 4743/2019

05.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., чији је заједнички пуномоћник Милољуб Јовичић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1798/17 од 10.05.2017. године и решења Вишег суда у Београду Гж 15709/18 од 22.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1798/17 од 10.05.2017. године - става првог изреке.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 15709/18 од 22.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 15709/18 од 22.08.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1792/2016 од 20.02.2017. године, која је исправљена решењем истог суда П 1792/2016 од 28.07.2017. године, ставовима од првог до дванестог изреке усвојени су тужбени захтеви тужилаца и обавезана је тужена да сваком тужиоцу за тражени период исплати на име додатка на плату по основу ноћног рада, прековременог рада и рада у време верских и државних празника, а појединим тужиоцима и по основу накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, месечне новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачан износ, све ближе одређено у првостепеној пресуди. Ставом тринестим изреке утврђено је да је повучена тужба тужилаца у преосталом делу.

Ставом четрнаестим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцима трошкове парничног поступка у укупном износу од 731.409,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1798/17 од 10.05.2017. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 1792/2016 од 20.02.2017. године у ставу првом, деветом, једанестом, у делу става другог, трећег, четвртог, петог, шестог, седмог, осмог, десетог и дванестог за исплату тужиоцима неисплаћених додатака на плату по основу ноћног рада, прековременог рада и рада за време државних и верских празника са припадајућом каматом, и у том делу је одбијена жалба тужене као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог, трећег, четвртог, петог, шестог, седмог, осмог, десетог и дванестог за исплату тужиоцима трошкова за долазак и одлазак са рада са припадајућом каматом, као и у ставу четрнаестом изреке (решење о трошковима поступка) и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8111/2017 од 12.02.2018. године, ставовима од првог до једанаестог изреке одбијени су тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име неисплаћених додатака на плату по основу накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада исплати одређене новчане износе са припадајућом каматом, све ближе одређено у првостепеној пресуди. Ставом дванаестим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 731.409,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1422/18 од 01.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8111/2017 од 12.02.2018. године у ставовима од првог до једанаестог изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у дванаестом ставу изреке првостепене пресуде и у том делу предмет враћен првостепеном суду ради поновног поступка.

Решењем Првог основног суда у Београду П 8111/2017 од 21.06.2018. године, обавезана је тужена да накнади тужиоцима трошкове парничног поступка у износу од 731.409,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења па до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка решења, под претњом извршења.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 15709/18 од 22.08.2019. године преиначено је решење о трошковима Првог основног суда у Београд П 8111/2017 од 21.06.2018. године тако што је обавезана тужена да накнади тужиоцима трошкове парничног поступка у износу од 2.266.659,00 динара са законском

затезном каматом почев од дана извршности решења па до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправака решења, под претњом извршења.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1798/17 од 10.05.2017. године, у потврђујућем делу из става првог изреке, тужена је благовремено изјавила ревизије због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), већ је решењем Р4 78/2017 од 11.09.2017. године утврдио да је недопуштена ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1798/17 од 10.05.2017. године.

Према члану 395. раније важаћег Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важаћег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

И по оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени, како то правилно закључује другостепени суд. У конкретном случају, побијаним делом правноснажне пресуде одлучено је о тужбеном захтеву који се односи на накнаду штете у висини додатка на плату тужилаца по основу ноћног рада, прековременог рада и рада у време верских и државних празника. О овим правима тужилаца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11) објављених у службеном „Службеном гласнику РС“, бр.

55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 10.05.2017. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба ради исплате неисплаћеног додатка на плату поднета је 14.05.2007. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког тужиоца понаособ (формални супарничари) очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Против правноснажног решења Вишег суда у Београду Гж 15709/18 од 22.08.2019. године донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, означавајући је као посебну с позивом на члан 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоје разлози предвиђени наведеном одредбом због којих би било места одлучивању о посебној ревизији. Тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и тумачења процесних одредаба о трошковима поступка, што нису дозвољени разлози за посебну ревизију која се може изјавити само из разлога погрешне примене материјалног права, због чега је одлучено као у другом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1 ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизији и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Међутим, према одредби става 2. истог члана, ревизија против решења из става 1. није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде.

Како у конкретној парници ревизија није дозволљена због непостојања имовинског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена, у смислу одредбе члана 420. став 1. и 2. у вези члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић